

[Thorndahl]

realitetsbehandle de i øvrigt meget fornuftige og kvalificerede alternative forslag ved at henvise til, at myndighederne allerede internt havde aftalt, hvorledes tingene skulle være. Planstyrelsens afgørelse må med den begrundelse, der er givet, klart opfattes som værende i strid med de bestemmelser, der er i loven, men eksemplet viser klart det realitetsindhold, der fra mange myndigheders side lægges i nærdemokrati og medindflydelse.

Hvidovre kommunalbestyrelse vedtog den 25. januar 1977 en udredningsplan for et område, der hedder Baunebakken. I planen er anført, at udredningsplanen enten kan gennemføres i enighed parterne imellem eller ved kendelse fra reguleringskommissionen. Trods denne bestemmelse overbringer kommunen uden forhandling med grundejerne efter vedtagelsen i kommunalbestyrelsen udredningsplanen til reguleringskommissionen den 31. januar 1977. Det var i øvrigt sidste dag, det kunne ske, for fra den 1. februar 1977 bortfaldt kommunernes adgang til at lave disse planer. Dette forhold er i sig selv ejendommeligt for en offentlig myndighed. Selv om kommunalbestyrelsen har lagt en forhandlingsklausul på sin beslutning, mener planstyrelsen, at det er helt i orden, at kommunalbestyrelsen overtræder sin egen beslutning.

I Birkerød kommune har vejdirektoratet godkendt, at 50 boliger fra et socialt boligbyggeri helt fritages for vejbidrag til et vejanlæg, mens de resterende 160 boliger skal betale resten, til trods for at direktoratet i en tidligere afgørelse af et helt identisk problem på oplysning fra Birkerød kommune har fastslået, at princippet for bidragsfordelingen i dette område er 1 part pr. bolig.

Miljøstyrelsen har for nylig vedrørende en klage over Greve kommunes spildevandsplan fastslået, at Hovedstadsrådet ikke skal udføre nogen recipientkvalitetsplanlægning som forudsætning for godkendelse af kommunens spildevandsplan, uanset at der direkte i ministeriets cirkulære står:

»Gennemførelsen af en egentlig recipientkvalitetsplanlægning efter lovens § 61 vil bl. a. være en væsentlig forudsætning for kommunalbestyrelsernes udarbejdelse af de i miljøbeskyttelseslovens § 21 nævnte spildevandsplaner, idet fastlæggelse af en recipientkvalitet er afgørende for, hvilken grad af rensning der bør anvendes.«

Der skulle heller ikke her være nogen mulighed for at tage fejl. På denne måde underminerer myndighederne nærdemokratiet og sår mistillid til sig selv. Ministeren siger i sin redegørelse i sp. 2433:

»Dog må der til stadighed ske en tilpasning og justering af lovgivningen, således at den ikke modarbejder, men tværtimod muliggør en medindflydelse fra beboernes side.«

Også heri er jeg helt enig med ministeren.

Den største landvinding, der kan ske inden for dette område, vil være, at ministeren drog omsorg for, at myndighederne overholdt de eksisterende regler. Så ville vi øjeblikkelig kunne konstatere en betydelig medindflydelse fra borgernes side og et deraf følgende større engagement i de lokale politiske problemer. Som forholdene er i dag, føler mange – desværre – at det simpelt hen er at gøre sig til grin at ofre tid på at sætte sig ind i de kommunale problemer.

Svend Erik Hovmand (V):

Når begrebet nærdemokrati har været så omdiskuteret i de seneste år, så hænger det først og fremmest sammen med, at flere og flere ser med større og større bekymring på det faldende demokratiske engagement, vi har oplevet.

Selv om valgdeltagelsen ved folketingsvalgene normalt er glædeligt høj, så må vi konstatere, at deltagelsen ved de kommunale valg har været faldende i de sidste 10–15 år, især i perioden efter kommunesammenlægningerne, og vel især i de større kommuner. Spørger vi, hvordan det ligger med det kommunale demokratiske engagement mellem valgene, er svaret endnu mere nedslående. Allerede 2 år efter kommunesammenlægningerne kunne en Observaundersøgelse offentliggjort i Jyllands-Posten berette, at kun 11 pct. af den voksne befolkning dengang mente, at de havde en reel indflydelse på lokale anliggender. Senere undersøgelser har vist, at dette tal ikke er blevet større, snarere tværtimod.

Vi må altså konstatere, at flere og flere mennesker føler, at de får mindre og mindre indflydelse på ting, der direkte eller indirekte vedrører dem i hverdagen. På længere sigt kan denne tendens blive skæbnesvanger for det demokratiske engagement. Ser vi på det direkte engagement i form af medlemskab af